

Instanța de fond: V. Zaporojan
Instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski
Instanța de recurs: S. Novac, G. Stratulat, S. Filincova

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței,
Judecători

Svetlana Filincova,
Galina Stratulat, Luiza Gafton

Examinând cererea de explicare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2009, depusă de către Moraru Profira,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Moraru Valeriu împotriva lui Cojocaru Nicolae și Cojocaru Viorel, privind încasarea sumei și recunoașterea contractului de arendă nul și acțiunea reconvențională a SRL „Brutgrup” împotriva lui Moraru Valeriu și Cojocaru Nicolae, privind recunoașterea contractului de arendă valabil,

c o n s t a t ă :

Moraru Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cojocaru Nicolae cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul Moraru Valeriu a indicat că împreună cu Cojocaru Nicolae sunt coproprietari în cote-părți egale a unei mori, situate în sat. Chetrosu, r-nul Drochia.

Din momentul obținerii dreptului de proprietate asupra morii nominalizate, aceasta funcționează neîntrerupt. Însă, tot profitul obținut în rezultatul exploatării morii, care pentru perioada din 25 septembrie 2004- 05 aprilie 2006 constituie în total 404446 lei, neîntemeiat a fost însușit de către pârâtul Cojocaru Nicolae.

Din motivele expuse, Moraru Valeriu a solicitat încasarea de la pârâtul Cojocaru Nicolae a ½ din profitul obținut în rezultatul exploatării morii proprietate comună, în sumă de 202223 lei.

Prin cererea suplimentară Moraru Valeriu a solicitat atragerea în proces în calitate de copârât a lui Cojocaru Nicolae și Cojocaru Viorel și a cerut recunoașterea nulității contractului de arendă din 05 iunie 2003 și încasarea de la pârâți a sumei profitului de 202223 lei.

Ulterior, Moraru Valeriu suplimentar a solicitat revendicarea cotei-părți din moara aflată în posesie străină și înlăturarea obstacolelor create de către copârâți în realizarea prerogativelor sale ca proprietar al morii în litigiu.

Întru motivarea cerințelor suplimentare, reclamantul a indicat că pârâtul Cojocaru Nicolae, pentru argumentarea obiecțiilor sale asupra cererii de chemare în judecată inițiale, a prezentat contractul nominalizat. În acest contract este indicat că moara în cauză a fost dată în arendă SRL „Brutgrup”, directorul căreia este Cojocaru Viorel. Consideră această tranzacție ilegală și fictivă întrucât a fost

încheiată fără acordul lui, cu titlu gratuit, fără termen, în lipsa actului de predare-primire a morii în natură. A menționat de asemenea, că acest act juridic, contrar prevederilor Legii cu privire la arendă, nu a fost înregistrat la organul cadastral, lipsește originalul actului juridic și prin tranzacția nominalizată sunt lezate drepturile lui ca proprietar al cotei-părți al imobilului litigios.

În cadrul judecării cauzei în fond, SRL „Brutgrup” a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Moraru Valeriu și Cojocaru Nicolae cu privire la recunoașterea valabilității contractului de arendă a morii, situate în sat. Chetrosu, r-nul Drochia, încheiat la 05 iunie 2003 între SRL „Brutgrup” pe de o parte, și Cojocaru Nicolaie și Moraru Valeriu pe de altă parte.

În motivarea acestor cerințe, SRL „Brutgrup” a indicat că valabilitatea contractului în cauză se confirmă prin faptul că întreprinderea nominalizată gestionează moara din momentul încheierii actului juridic dat, exercitând activitatea statutară-morăritul, prezentând dările de seamă și achitînd impozitele respective, însăși Moraru Valeriu recunoaște existența unui astfel de contract întrucât solicită declararea nulității acestuia sub temeiul neînregistrării la organul cadastral. Copia contractului din 05 iunie 2003 a fost anexată de către fiica lui Moraru Valeriu și la cauza civilă pornită împotriva lui Cojocaru Viorel cu privire la încasarea pensiei de întreținere, iar din motiv că directorul SRL „Brutgrup” Cojocaru Viorel, cât și fosta soție a acestuia și proprietarii morii se află în relații de rudenie, contractul a fost încheiat cu titlu gratuit.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 14 martie 2008, cererea de chemare în judecată înaintată de către Moraru Valeriu a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională depusă de către SRL „Brutgrup” a fost admisă și contractul de arendă a morii, situată în sat. Chetrosu, r-nul Drochia, încheiat la 05 iunie 2003 între SRL „Brutgrup”, de o parte, și Cojocaru Nicolaie și Moraru Valeriu, pe de altă parte, a fost recunoscut valabil.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2008, a fost respins apelul declarat de către Moraru Valeriu și a fost menținută hotărârea nominalizată a primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2009, recursul declarat de către Moraru Valeriu s-a considerat inadmisibil.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2016, cererea de revizuire declarată de către Moraru Profira a fost respinsă ca inadmisibilă.

La data de 10 octombrie 2017, Moraru Profira a depus cerere de explicare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2009.

În motivarea cererii de explicare a deciziei a menționat că, reieșind din faptul că cererea dânzei cu privire la revizuirea deciziei a fost respinsă, decizia din 21 ianuarie 2009 conține greșeli de ordin material și procedural, referiri la situații inexistente, motiv pentru care în opinia acesteia este necesară explicarea aplicării actului judecătoresc menționat.

Astfel, Moraru Profira a solicitat instanței explicarea următoarelor aspecte: se include oare în contractul de arendă legalizat de instanța de judecată și arenda utilajului morii respective sau decizia se referă doar asupra arendării clădirii morii respective, nu și asupra utilajului acestei mori. În cazul în care decizia se referă doar asupra clădirii morii atunci poate oare servi această decizie la efectuarea morăritului și utilizării utilajului imobilului/morii de către Cojocaru Viorel. Reieșind din faptul că, la materialele cauzei au fost anexate 2 copii de contracte, ce

conțin semnături diferite, care din acestea a fost legalizat de către instanța de recurs.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de explicare a deciziei neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile art. 251 alin. (3) al Codului de procedură civilă, explicarea hotărârii se face în ședința de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică explicarea hotărârii. Iar potrivit art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

La caz prezintă relevanță prevederile art. 6 alin. (7) al Legii privind actele legislative, potrivit căruia în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Prin urmare, coroborând prevederile art. 251 alin. (3) al Codului de procedură civilă cu art. 444 al aceleiași legi, care este modificat printr-o Lege ulterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție examinează cererea cu privire la explicarea deciziei potrivit regulilor de examinare a recursului, în lipsa participanților la proces.

Astfel, la caz se constată că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2009, a fost declarat inadmisibil recursul declarat de către Moraru Valeriu, fiind menținută astfel hotărârea Judecătorei Drochia din 14 martie 2008 și decizia Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2008.

În conformitate art. 251 alin. (1) al Codului de procedură civilă, dacă sunt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii sau dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă poate, la cererea participanților la proces sau a executorului judecătoresc, să dea explicații asupra dispozitivului ori să omită dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărârii.

Prin prisma prevederilor normei sus enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2009 sunt neîntemeiate și respectiv, nu pot fi reținute drept temei de admitere a acesteia.

Or, conținutul deciziei date nu necesită explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului deciziei, la fel decizia nu cuprinde careva dispoziții contradictorii, dispozitivul indicând cert că se declară inadmisibil recursul declarat de Moraru Valeriu.

Totodată, este de menționat că din decizia instanței de recurs rezultă clar și motivele care au stat la baza adoptării unei atare soluții, precum și norma legală aplicabilă speței, constatările expuse fiind certe, exprese și clare, prin urmare nu lasă loc interpretărilor. Este util a sublinia și faptul că prin cererea formulată, Moraru Profira nu solicită explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului deciziei și nici nu indică că decizia cuprinde careva dispoziții contradictorii, însă pune în discuție corectitudinea concluziilor reflectate în decizie vis-a-vis de menținerea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel.

Prin urmare, solicitarea Moraru Profirei, în care, de fapt, se abordează

întrebări ce țin de fondul cauzei, nu se încadrează în prevederile art. 251 alin. (1) al Codului de procedură civilă, circumstanțe ce indică direct la netemeinicia cererii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2009 nu cuprinde dispoziții contradictorii, este formulată explicit și nu necesită explicații suplimentare referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea Moraru Profirei cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiției din 21 ianuarie 2009.

În conformitate cu art. 251, art. art. 269-270 al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea de explicare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2009, depusă de către Moraru Profira.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova,

Judecători

Galina Stratulat,

Luiza Gafton

Copia corespunde originalului
Judecător

Svetlana Filincova